

afholdes af Statskassen, vil jo ikke gjøre nogen væsentlig Forskjel. Men jeg seer dog ikke nogen tilstrækkelig Grund til at lade Statskassen afholde Udgiften. — Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Bonnie) meente, at der ved denne Leilighed ogsaa kunde være Anledning til at søge den nu for Tiden brugelige Beskjendtgjorelsesmaade ved Dplæsning til Kirkestævne ophævet. Ibrisaavidt han derved har Beskjendtgjorelsen af andre Sager end Love for Die, troer jeg dog ikke, at det egentlig vil høre hjemme i den her paatænkte Lov, og, hvad Lovens Beskjendtgjorelse ved Dplæsning til Kirkestævne angaaer, da er det jo slet ikke nogen almindelig paabudt Forholdsregel, men den foreskrives i Reglen kun med Hensyn til enkelte Love, der antages at have en ganske særegen almindelig Interesse, og som det derfor er af Bigtighed paa enhver mulig Maade, om jeg saa tør sige, at bringe til almindelig Kundskab. Denne Beskjendtgjorelsesmaade anvendes derfor ogsaa forholdsviis sjælden, og jeg seer ikke nogen fyldestgjørende Grund til at affære den deri liggende Udvei til at bringe enkelte Almindeligheden i høj Grad interesserede Love til saa almindelig Kundskab som mulig. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Tiden indskrænke mig.

Krieger: Da jeg ligesom den høitærede Minister har det Haab, at denne Sag vil blive Gjenstand for nærmere Prøvelse i et Udvalg, er det kun en ganske enkelt Bemærkning, som jeg endnu skal tillade mig at fremsætte idag. Det er navnlig overfor min ærede Collega fra Kjøbenhavn (David), som til min Forundring opklædede det Spørgsmaal, hvad egentlig en Ministeraltidende vilde være, thi jeg tvivler aldeles ikke om, at min ærede Collega veed, hvad en Ministeraltidende vilde være. Vi have jo selv tidligere kjendt en Lov- og Ministeraltidende for et af Kongens Lande, som jo vel mange af de ærede Medlemmer ikke erindre, men som det ærede Medlem godt kjender, nemlig den for Høststeen.

Det er ikke afgjort med den Henviisning, som det ærede Medlem gjorde til den Instrux, der er givet den Mand, der er Udgiiver af Departementstidenden; thi af Instruxen følger ganske rigtigt, at Udgiveren af Departementstidenden skal optage, hvad der tilsendes ham, men af denne Instrux for ham følger ikke, at Ministerierne skulle sende ham alt det, som der kommer an paa at have optaget i den, og det er det Sidste, der praktiff gjør Tidenden til Ministeraltidende. Iøvrigt er det mig hæert at høre, at i een Henseende udtalte den ærede Minister sig ganske bestemt i Overensstemmelse med, hvad jeg før tillod mig at udtale, nemlig med Hensyn til Opfattelsen af Begreberne Love og Anordninger, og der havde ogsaa det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tobiesen) seet feil af det Tilfælde, som han sigtede til, og som ganske vist burde bringes til almindelig Kundskab, idet det Circulaire han nævnte, efter dets Indhold utvivlsomt hørte ind under det constitutionelle Begreb om Anordninger. Den høitærede Minister brugte et Udtryk, som jeg vilde have været ængstelig for at bruge paa første Haand, fordi det er systematiff, men da han har brugt det, vil jeg optage det, da det er betegnende. Han nævnte: de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Anvendelsen af delegeret Lovgivningsmyndighed, det vil sige, hvor Ministeren i Hensyn til Lovene, udsteder en Anordning, som i høieste Grad vedkommer alle Undersaatter i Almindelighed. Det er urigtigt at udstede saadanne i Circulaireform, de bør træde frem i Kundgjorelsesform, og det er derfor forvirrende, naar man siger, at Udtrykket i § 1 „ministerielle Kundgjorelser“ ogsaa skal omfatte Circulærer. Det er vistnok frættende for de ærede Medlemmer at høre disse tekniske Benævnelser paaankebe, men, skal man faae Klarhed i alle disse Ting, saa maa Sprogbrugen virkelig efterhaanden fæstne sig paa en klar og bestemt Maade, og saa maa man ikke sammenblende ministerielle Circulærer med administrative Kundgjorelser. Disse